

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

แผนการศึกษาแห่งชาติพุทธศักราช 2520 ได้กล่าวถึง การประถมศึกษาไว้ว่า การประถมศึกษา เป็นการศึกษามุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถสำหรับขั้นพื้นฐาน และให้สามารถ คงสภาพอ่านออกเขียนได้ คิดคำนวณได้ มีความสามารถในการประกอบอาชีพตามควรแก่วัย และความสามารถตรงตนเป็นพลเมืองดีในระบบการปกครองแบบ ประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2520)

กระบวนการทางการเรียนการสอน จะบรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมายที่วางไว้ นั้น ขึ้นอยู่กับครูเป็นสำคัญ เพราะครูเป็นผู้ใช้หลักสูตรและดำเนินกิจกรรมทางการเรียนการสอน ครูจะทำหน้าที่ถ่ายทอด ความรู้ แนวความคิด และหน้าที่อื่นๆ เพื่อส่งเสริมพัฒนาการแก่นักเรียน (สุภาพ วาดเขียน, 2520)

การสอนนั้นเป็นการกระทำของครูที่เป็นระบบ เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ขึ้นในตัวผู้เรียน การสอน คือการส่งสารไปยังผู้เรียนแต่การส่งสารนั้นจะต้องมีพาหนะนำสาร ลักษณะเช่นนี้ เรียกว่า "สื่อการเรียนการสอน"

สื่อการเรียนการสอนนั้นมีบทบาทเป็นสื่อกลางระหว่าง ครู กับ นักเรียน คือ

1. สื่อเป็นทางหรือวิถีในการขยายขอบข่ายของประสบการณ์ เช่น ภาพยนตร์ ซีดีวีดีปาอาฟริกานนำมาฉายให้นักเรียนดู นักเรียนที่มีประสบการณ์เกี่ยวกับปาอาฟริกาทั้งๆ ที่ไม่ได้ไปดูเอง
2. สื่อจะทำหน้าที่เป็นแหล่งข่าวสารที่มีความหมาย เช่น นักเรียนร่วมกันสร้างหุ่นจำลองยานอวกาศเพื่อนิทรรศการในงานโรงเรียน นักเรียนต้องค้นคว้าต้องศึกษามาก
3. สื่อช่วยทำหน้าที่ให้เกิดกิจกรรมการเรียนต่างๆ มากมาย

4. สื่อเป็นเครื่องมือแก่ครู สำหรับดำเนินการในเรื่องการวินิจฉัย การวิจัย และสอนซ่อมเสริมแก่ฯ

5. สื่อจะช่วยครูเอาชนะปัญหาความลำบากเรื่องระยะทาง ในการเสนอเรื่องต่างๆ แก่นักเรียน

6. สื่อจะเป็นแหล่งความรู้อันสำคัญ ที่ครูและนักเรียนจะได้ร่วมกันผลิต เพื่อวัตถุประสงค์ของการเรียน (Erickson, 1959)

หากมองในแง่ของกระบวนการเหตุการณ์ของการสอนแล้ว สื่อก็เข้าไปมีบทบาทในทุกขั้นตอนของเหตุการณ์ในการสอน ก็เป็นที่แน่นอนเช่นกันว่าการใช้สื่อก็ต้องหลีกเลี่ยงไม่พ้นกับการพบสภาพ และปัญหาของการใช้สื่อการเรียนการสอน

ปัญหาในการใช้สื่อการเรียนการสอนของครูโรงเรียนประถมศึกษาในเมือง ครูมีชั่วโมงการสอนมากจนไม่อาจปลีกเวลามาผลิต และเตรียมสื่อการเรียนการสอน ในวิชาหนึ่งๆได้ ส่วนครูโรงเรียนประถมศึกษาในชนบท มีปัญหาในเรื่องที่โรงเรียนมีสื่อการเรียนการสอนไม่เพียงพอกับความต้องการ โรงเรียนขาดเครื่องอำนวยความสะดวกในการใช้สื่อการเรียนการสอน เช่น สื่อการเรียนการสอนประเภทเครื่องฉาย เป็นต้น(สุทธิศรี ศรี, 2524)

ปัญหาและอุปสรรคในการใช้สื่อการเรียนการสอน ที่ครูโรงเรียนประถมศึกษาพบมากคือ การขาดผู้ให้คำแนะนำในการผลิตและการใช้สื่อการเรียนการสอน ผู้บริหารขาดการสนับสนุนด้าน สื่อการเรียนการสอน (พัชรา อิงคินันท์, 2524)

ตั้งแต่มีการประกาศใช้แผนการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2520 และการใช้แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติมาจนถึงฉบับที่ 6 (พ.ศ.2530-2534) ได้มีข้อสรุปข้อหนึ่งว่าไม่สามารถจัดหลักสูตรที่ยืดหยุ่น และสนองตอบความต้องการของผู้เรียน และเหมาะสมกับสภาพของท้องถิ่นได้ นอกจากนี้ปัญหาเกี่ยวกับการรวมอำนาจการบริหาร ทำให้การจัดการศึกษาไม่มีความสอดคล้องกับสภาพความต้องการของท้องถิ่นเท่าที่ควร การระดมกำลังจากประชาชนในท้องถิ่น ให้เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาที่ยังไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควรนัก(แสวง ปิ่นมณี, 2534) ในแผนพัฒนาการศึกษาฉบับที่ 7 (พ.ศ.2535-2539) จึงมีวัตถุประสงค์ และนโยบายที่จะเร่งปรับปรุงคุณภาพของการศึกษา ในระดับต่างๆ เช่น

ในระดับประถมศึกษา โดยมุ่งให้ผู้เรียนมีคุณธรรม จริยธรรม ทักษะพื้นฐานทางวิชาการและด้านอาชีพที่เหมาะสมกับ สภาพความต้องการของท้องถิ่น และสังคมมีค่านิยมที่ถูกต้องมีความสำนึกในความเป็นไทย ตระหนักในคุณค่าของศิลปะและวัฒนธรรม และทรัพยากรของท้องถิ่นในชาติ

จากนโยบาย ในแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 7 (พ.ศ.2535 - 2539) ครูประถมศึกษาควรที่จะใช้สื่อการเรียนการสอน ที่เหมาะสมกับสภาพความต้องการของท้องถิ่นสื่อการเรียนการสอนที่นำมาใช้ เพื่อให้ตอบสนองกับวัตถุประสงค์ และนโยบายของแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 7 คือ ต้องมีลักษณะที่เป็นเทคโนโลยีที่เหมาะสม (appropriate technology) สำหรับการศึกษา ดังที่กล่าวมาได้แก่ "สื่อพื้นบ้าน" (folk media) การใช้สื่อพื้นบ้านในการเรียนการสอน นั้นถือว่าเป็นเทคโนโลยีที่เหมาะสมสำหรับท้องถิ่นนั้นๆ เพราะเทคโนโลยีที่เหมาะสม คือ เทคโนโลยีที่เน้นการใช้ทรัพยากรท้องถิ่นนั้นด้วย (โพธิ์ สุขแสนสุข, 2530)

สื่อพื้นบ้านนั้นมิได้ หมายถึง การแสดงละครเท่านั้น แต่หมายถึงรูปแบบของการสื่อสารระหว่างบุคคลกับบุคคล หรือบุคคลกับกลุ่มคน หรือกลุ่มคนกับกลุ่มคนที่ได้ประพฤติปฏิบัติ สืบต่อกันมาจนเกิดความเคยชินเป็นประเพณีขึ้น สื่อพื้นบ้านนั้นได้ครอบคลุมถึง ประเพณี เรื่อง ภาษาท่าทาง เครื่องใช้ที่ประชาชนในสังคมหนึ่งกำหนดความหมายแน่นอน สื่อพื้นบ้านจึงมีชื่อเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า "สื่อประเพณี" (สุรพล วิรุฬห์รักษ์, 2532)

ดังนั้นสื่อพื้นบ้านก็คือ สื่อที่มีอยู่ในท้องถิ่น เป็นวัฒนธรรมประเพณีพื้นบ้านนั่นเอง ในการแบ่งประเภทของสื่อการเรียนการสอนพื้นบ้านในการวิจัยครั้งนี้ ได้ยึดหลักการแบ่งประเภทของสื่อการเรียนการสอนของ โจนัลด์ อีลี เพราะเป็นการแบ่งตามหลักนิยมทั่วไป ซึ่งได้แบ่งสื่อการเรียนการสอนออกเป็น 5 ประเภทดังนี้

1. วัสดุ (materials) เป็นสื่อที่ครูคุ้นเคยมากที่สุด มีการบรรจุเนื้อหาของการเรียนการสอนไว้ในสื่อตัวนั้นแล้ว เช่น ใบลาน วรรณกรรมพื้นบ้าน จิตรกรรมฝาผนัง ฯลฯ ซึ่งครูอาจผลิตเองหรือผลิตโดย องค์กรอื่นๆ ครูอาจใช้สื่อตามธรรมชาติก็ได้ ซึ่งงานชนบทมักจะหาเอง

2. เครื่องมืออุปกรณ์ (tools and equipment) ซึ่งจะหมายถึง สิ่งที่ใช้ร่วมกับวัสดุ หรือ กิจกรรมการเรียนการสอน โดยตัวของมันเองจะไม่มีเนื้อหาวิชาในนั้นแต่จะเป็นสื่อที่ไปช่วยเสริมสื่ออื่น เช่น ซอ ระนาด ตะโพน เป็นต้น

3. กิจกรรม (activities) ได้แก่ ประเพณี และการเล่นต่างๆ เช่น เพลงอีแซว เพลงฉ่อย เพลงเรือ เพลงเหย่ย การเล่นของเด็ก ประเพณีทั้งกระจาด ประเพณีดักบาตรดอกไม้มัน เป็นต้น กิจกรรมบางอย่างอาจใช้วัสดุ อุปกรณ์เข้ามาประกอบด้วย

4. สื่อประเภทบุคคล (people) สื่อบุคคลที่จัดขึ้นเพื่อ การศึกษาโดยเฉพาะ ได้แก่ บุคลากร ต่างๆในโรงเรียน ตั้งแต่ครูใหญ่ ครูประจำชั้น แม้กระทั่งนักเรียนก็เป็นสื่อประเภทบุคคล ซึ่งมีหน้าที่หลักหรือ จุดประสงค์เพื่อการเรียนการสอนโดยเฉพาะ หรืออาจเป็นบุคคลอื่นที่อยู่ภายนอกก็ได้ เช่น ศิลปินเพลง เป็นต้น

5. สถานที่หรือสิ่งแวดล้อม (settings) หมายถึง อาคารสถานที่ ที่สร้างขึ้นเพื่อการศึกษาโดยเฉพาะ และรวมถึงสถานที่ต่างๆ ที่มีอยู่ในชุมชน เช่น โรงเรียน อาคารสถานที่สำคัญทางประวัติศาสตร์ วัด เป็นต้น (Donald Ely, 1972)

ภาคกลาง คือ ที่ราบลุ่มอันกว้างใหญ่ อยู่ระหว่างภูเขา และที่สูงสามด้าน คือ ทางเหนือ ตะวันออก และตะวันตก ส่วนที่ราบต่ำนี้รูปร่างค่อนข้างยาว ตอนเหนือแคบกว่าตอนล่าง ที่นี่เป็น ถิ่นข้าวอันวัฒนาแต่โบราณกาล ภาคกลางมีแม่น้ำใหญ่หลายสายและด้วยเหตุนี้ภาคกลางจึงมีที่ดินอุดมสมบูรณ์ เหมาะแก่การเพาะปลูก มีน้ำหล่อเลี้ยงต้นพืชมิได้ขาด มีผู้คนตั้งถิ่นฐานบ้านเรือนหนาแน่นตั้งแต่สมัยโบราณ โดยเฉพาะตามริมฝั่งแม่น้ำเจ้าพระยา และแม่น้ำอื่นๆ ซึ่งเป็นกิ่งก้านสาขาของแม่น้ำใหญ่สายนี้ (กรมวิชาการกระทรวงศึกษาธิการ, 2513)

ในภาคกลาง ขนบธรรมเนียมประเพณีต่างๆที่ถือว่า เป็นวัฒนธรรมไทยนั้น ยังคงผูกพันกับสื่อพื้นบ้านอยู่ ในการศึกษาที่เช่นกัน มีการใช้สื่อประเภทวัสดุในการเรียนการสอน คือ ครุฑนำเครื่องใช้ในชีวิตประจำวันมาให้เด็กเรียนดู เช่น พัดโบก น้ำเต้า กระบวยตักน้ำ หม้อทะนาน เป็นต้น หรือการใช้สื่อประเภทเครื่องมือ และอุปกรณ์ เช่น สอนนักเรียนให้สามารถเล่นเครื่องดนตรีไทย โดยใช้เครื่องดนตรีไทยชนิดต่างๆ เป็นสื่อการเรียนการสอน เป็นต้น หรือการใช้สื่อประเภทสถานที่ เช่น ครูให้นักเรียนไปทัศนศึกษาที่ วัด เป็นต้น

ในสื่อประเภทกิจกรรมในภาคกลางยังคงมีการใช้กิจกรรมมาชั้นชีวิตประจำวัน และในโรงเรียน เช่น จังหวัดกาญจนบุรียังคงใช้สื่อที่เป็นการละเล่นพื้นบ้านที่เรียกว่า เพลงเหย่ย หรือเพลงอีแซว จังหวัดสุพรรณบุรี และล้าตัด จากอยุธยา เป็นต้น เพลงต่างๆ เหล่านี้ล้วนแต่เป็นการร้องรำ และประกอบ ท่าทางทั้งสิ้นซึ่งครูสามารถนำมาใช้สอนใน ชั้นเรียนได้ นอกจากสื่อที่เป็นกิจกรรมแล้ว ก็ยังมีสื่อที่เป็นสื่อประเภทบุคคล เช่น ขวัญจิต ศรีประจันต์ เป็นนักเพลงอีแซวจังหวัดสุพรรณ ซึ่งสามารถเชิญมาเป็นวิทยากรในชั้นเรียน เป็นต้น (ศูนย์สังคีตศิลป์, 2522-2524)

นอกจากการละเล่นประกอบเพลงของผู้ใหญ่แล้ว ก็ยังมีการละเล่นของเด็กใน ภาคกลางที่สามารถเป็นสื่อประเภทกิจกรรมส่งเสริมการเรียนการสอนในชั้นเรียนได้คือ เช่น การเล่นงูกินหาง ใช้ทักษะความรู้สึกสัมผัส ใช้กลยุทธ์ต่างๆ และมีการสวมบทบาท หรือ การเล่นหมากเก็บ ใช้ทักษะ ความรู้สึกสัมผัส กลยุทธ์และมีโรคเข้ามาช่วย เป็นต้น (วรรณิ วิบูลย์สวัสดิ์, 2516)

สื่อการเรียนการสอน ยังสามารถแบ่งได้อีก 2 ประเภท คือสื่อที่ออกแบบมา เพื่อการเรียนการสอนโดยเฉพาะ กับสื่อที่ไม่ได้ถูกออกแบบมาเพื่อใช้ในการเรียนการสอน แต่ก็สามารถนำมาใช้ในการเรียนการสอนในชั้นเรียนได้ สื่อประเภทนี้เป็นสื่อที่มีอยู่แล้วใน ห้องถิ่น เช่นเดียวกัน สื่อพื้นบ้านจัดว่าเป็นสื่อที่ไม่ได้ถูกออกแบบมาเพื่อ ใช้ในการเรียน การสอนโดยเฉพาะ แต่ก็สามารถนำมาใช้ในการเรียนการสอนในชั้นเรียนได้ เช่นกัน แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติฉบับที่ 7 มีนโยบายส่งเสริมการใช้ทรัพยากรท้องถิ่น และ วัฒนธรรมมาใช้ในการเรียนการสอน ดังนั้นการศึกษาสภาพ ปัญหาของการใช้สื่อการเรียน การสอนพื้นบ้าน จึงเป็นการศึกษาที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติฉบับที่ 7 สภาพ และ ปัญหาของการใช้สื่อการเรียนการสอนพื้นบ้าน ของครูประถมศึกษานเขตจังหวัด ภาคกลางจะพบ สภาพและปัญหาหรือใหม่และสภาพและปัญหาที่พบเป็นอย่างไร เพื่อจะเป็น ฐานข้อมูล และเป็นแนวทางการส่งเสริมการใช้สื่อการเรียนการสอนพื้นบ้านให้เหมาะสม กับ สภาพท้องถิ่นในภาคกลางต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อสำรวจสื่อการเรียนการสอนที่บ้านที่มีอยู่ในภาคกลาง
2. เพื่อศึกษาสภาพการใช้สื่อการเรียนการสอนที่บ้าน ของครูในโรงเรียน
ประถมศึกษาในภาคกลาง
3. เพื่อศึกษาปัญหาการใช้สื่อการเรียนการสอนที่บ้าน ของครูในโรงเรียน
ประถมศึกษาในภาคกลาง

คำถามการวิจัย

1. สื่อที่บ้านของภาคกลาง ที่น่าจะนำมาใช้ในการเรียนการสอนได้นั้น
มีอะไรบ้าง
2. สภาพการใช้สื่อที่บ้าน ในการเรียนการสอน ของครูในโรงเรียน
ประถมศึกษาในภาคกลาง มีสภาพการใช้อย่างไร
3. ครูโรงเรียนประถมศึกษาในเขตภาคกลางพบปัญหาในการใช้สื่อที่บ้าน
ในการเรียนการสอนหรือไม่อย่างไร

ขอบเขตการวิจัย

1. การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาสื่อที่บ้าน ที่แสดงความเป็นท้องถิ่นหรือวัฒนธรรม
ของภาคกลาง อันประกอบด้วยจังหวัด กาญจนบุรี สุพรรณบุรี ราชบุรี ประจวบคีรีขันธ์
เพชรบุรี สมุทรสงคราม สระบุรี ลพบุรี พระนครศรีอยุธยา อ่างทอง สิงห์บุรี ชัยนาท
ตราด จันทบุรี ระยอง ชลบุรี ปราจีนบุรี ฉะเชิงเทรา นครนายก โดยไม่ครอบคลุม
จังหวัดกรุงเทพมหานคร และเขตปริมณฑล อันได้แก่ นครปฐม สมุทรปราการ สมุทรสาคร
นนทบุรี และปทุมธานี เพราะเป็นจังหวัดที่ได้รับอิทธิพลจากวัฒนธรรมตะวันตกและวัฒนธรรม
จากที่อื่นเข้ามา

2. การแบ่งประเภทของสื่อในการศึกษาค้างนี้ แบ่งออกเป็น 5 ประเภท ตามหลักของ โคนัลด์ ฮีลี คือ วัสดุ, เครื่องมือและอุปกรณ์, กิจกรรม, สถานที่หรือสิ่งแวดล้อม และสื่อบุคคล

3. การใช้สื่อการเรียนการสอนที่บ้าน ในที่นี้ไม่ครอบคลุมถึงการวางแผนผลิต และการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน

4. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือครูที่สอนในโรงเรียนประถมศึกษา ในภาคกลางโดยแบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 3 กลุ่ม คือ ครูโรงเรียนประถมศึกษาในเขตอำเภอเมือง ครูโรงเรียนประถมศึกษาในเขตอำเภอรอบนอกและครูโรงเรียนประถมศึกษาในเขตตำบล

5. โรงเรียนในเขตอำเภอรอบนอก ยกเว้นจังหวัดชัยนาท นครนายก ตราด สิงห์บุรี สมุทรสงคราม ซึ่งไม่มีอำเภอที่มีพื้นที่ ที่ไม่ติดกับอำเภอเมือง

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

สื่อพื้นบ้าน (folk media) คือ สื่อที่แสดงถึงลักษณะ และความเป็นวัฒนธรรมท้องถิ่น

สื่อการเรียนการสอนพื้นบ้าน (instructional folk media) คือสื่อพื้นบ้าน หรือ สื่อวัฒนธรรม ที่ครูนำมาใช้เป็นสื่อในการเรียนการสอน

ภาคกลาง คือ บริเวณที่ประกอบด้วยจังหวัดที่อยู่ในส่วนกลางของประเทศ แบ่งตามสภาพทางภูมิศาสตร์ ได้แก่ จังหวัดกาญจนบุรี สุพรรณบุรี ราชบุรี ประจวบคีรีขันธ์ เพชรบุรี สมุทรสงคราม สระบุรี ลพบุรี พระนครศรีอยุธยา อ่างทอง สิงห์บุรี ชัยนาท ตราด จันทบุรี ระยอง ชลบุรี ปราชินบุรี ฉะเชิงเทรา นครนายก

การใช้สื่อการเรียนการสอนพื้นบ้าน หมายถึงการใช้สื่อการเรียนการสอนพื้นบ้านของครูในกิจกรรมการเรียนการสอนทั้งในชั้นเรียน และนอกชั้นเรียน

สื่อวัสดุ (materials) คือ สื่อที่มีการบรรจุเนื้อหาการเรียนการสอนไว้ ในตัวสื่อชิ้นแล้ว ตัวอย่างเช่น ใบลาน(สมุดข่อย), จิตรกรรมฝาผนัง, ประติมากรรม ฯลฯ

เครื่องมือและอุปกรณ์ (tools and equipment) หมายถึง สื่อที่ใช้ร่วมกับ วัสดุ หรือกิจกรรมการเรียนการสอน โดยตัวของมันเองจะไม่มีเนื้อหาวิชานั้น แต่จะเป็น สื่อที่ไปเสริมสื่ออื่น ตัวอย่างเช่น ขอ, ระนาด, ตะโพน, ฆ้อง ฯลฯ

กิจกรรม (activities) ได้แก่ การเล่นต่างๆ เช่น การเล่นลวดลาย ภาคกลาง การจ้อยขอในภาคเหนือ หมอลำในภาคอีสาน หรือ การเล่นเกม การทัศนศึกษา หรือเทคนิควิธีการพิเศษ เพื่อใช้ในการเรียนการสอน ซึ่งบางกิจกรรมอาจใช้วัสดุอุปกรณ์ การสอนประกอบด้วย

สถานที่หรือสิ่งแวดล้อม (settings) คือ อาคารสถานที่หรือสภาพแวดล้อม ที่ สร้างขึ้น หรือเป็นสิ่งที่มืออยู่แล้ว นำมาใช้ประโยชน์ในการเรียนการสอน เช่น สถานที่สำคัญ ทางประวัติศาสตร์, วัด ฯลฯ

สื่อบุคคล (people) คือ บุคคลที่ทำงานหรือมีความชำนาญในแต่ละสาขาสามารถ ใช้เป็นวิทยากรหรือแหล่งวิทยาการได้ เช่น ศิลปินเพลง ร้องรำ ช่างแกะสลัก ช่างทอผ้า ฯลฯ

โรงเรียนในเขตอำเภอเมือง หมายถึง โรงเรียนที่ตั้งอยู่ในบริเวณตัวจังหวัด หรือในบริเวณอำเภอเมือง และอยู่ในเขตเทศบาล

โรงเรียนในเขตอำเภอรอบนอก หมายถึง โรงเรียนที่ตั้งอยู่ในเขตสุขาภิบาล ของอำเภอที่ไม่มีพื้นที่ติดอยู่กับเขตอำเภอเมือง

โรงเรียนในเขตตำบล หมายถึง โรงเรียนที่ตั้งอยู่ในเขตตำบล เช่น ชนบทที่อยู่ ห่างไกลความเจริญ อยู่ห่างไกลตัวอำเภอเมืองและตัวอำเภอรอบนอก และเป็นตำบลที่ไม่มี สุขาภิบาลตำบล

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ผลการวิจัยครั้งนี้สามารถนำไปใช้ประโยชน์คือ

1. รู้สภาพและปัญหาของการใช้สื่อการเรียนการสอนที่บ้าน ของครูในระดับ ประถมศึกษาในภาคกลาง

2. มาตรฐานข้อมูลของสื่อการเรียนการสอนพื้นบ้าน ในภาคกลาง
3. เป็นแนวทาง ในการสนับสนุนและส่งเสริมการใช้สื่อการเรียนการสอนพื้นบ้าน
ให้เหมาะสมกับสภาพท้องถิ่น
4. เป็นการส่งเสริม และทำนุบำรุงวัฒนธรรมท้องถิ่น

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย